

het huis van hoop

Woord: Caroline Wirtz Beeld: Bas Gijselhart

Vrijwel iedereen kent wel iemand in zijn of haar omgeving met kanker. Wanneer een naaste overlijdt aan kanker heeft dat een enorme impact en kan er behoefte zijn aan steun of een luisterend oor. Bij Inloophuis De Eik kunnen kankerpatiënten én hun naasten terecht. Daarnaast is er rouwbegeleiding voor nabestaanden. Jeanine en Yvonne van Inloophuis de Eik vertellen over hun ervaringen.

“Mijn man Geert overleed drie jaar geleden aan kanker. Zijn laatste week bracht hij door in Hospice De Regenboog,” vertelt Jeanine. “Ik liep elke dag langs Inloophuis De Eik dat daarnaast ligt, maar ik had geen idee wat ze er deden. Toen Geert overleed, ging ik een rouwproces in. De eerste periode stond ik in de overlevingsstand. Een maand of vijf na zijn overlijden wist ik niet meer hoe ik verder moest. De tijd ging zo hard en ik was nog geen stap verder. In mijn zoektocht naar houvast kwam ik terecht bij Inloophuis De Eik. Ik zocht informatie en ontdekte dat er tweemaal per maand een ‘Bakje Troost’ was, een vrijblijvend inloophuis om over je verlies te kunnen praten. Daar ben ik binnengelopen en nooit meer weggegaan. Het voelde als een warm bad.”

De Eik ligt prachtig gesitueerd op landgoed Eikenburg, een verborgen parel van sereniteit en groen. Het is een harmonieuze omgeving. De ruimtes zijn geschilderd in warm geel en bordeauxrood. Het is een inloophuis voor mensen met kanker en hun naasten, zoals partners en kinderen. Je kunt er, net als Jeanine, terecht voor steun en contact met lotgenoten, maar er zijn ook activiteiten waar je aan deel kan nemen. Er is veel informatie verkrijgbaar en er worden regelmatig lezingen gegeven. Ook zijn er rouwverwerkingsgroepen. Deze worden onder meer begeleid door Yvonne. Jeanine is in opleiding en loopt er stage.

***“De dood is definitief,
onomkeerbaar.
En je kunt het niet ombuigen,
maar er wel mee
leren omgaan.”***

Inloophuis De Eik is een huis van hoop en liefde. Een plek waar een bepaalde energie hangt die je omarmt. Het is de essentie dat je hier prettig voelt en een stukje rust vindt,” vertelt Yvonne. Jeanine beaamt dat: “Ik liep hier binnen en werd heel warm ontvangen. Er hing een hele huiselijke sfeer en voelde me gelijk thuis. Ik deed mijn verhaal en schoot vol van emotie. Gaandeweg ga je met elkaar in gesprek. Ik kreeg het gevoel dat ik mezelf mocht zijn. Hier kon ik mijn verhaal doen en werd mijn gevoel en verdriet serieus genomen. Weet je wat het is? Je partner overlijdt en de hele wereld draait door. De post komt gewoon binnen, iedereen gaat door met leven, maar jouw wereld staat letterlijk stil. Je weet dat iedereen het goed bedoelt, maar de meesten weten eigenlijk niet hoe ze met het verlies van een ander om moeten gaan. Je snapt het, denk ik, ook pas echt als je het zelf hebt meegemaakt. Ik stapte na de bijeenkomst de deur uit en keek al uit naar de volgende keer.” Yvonne vult aan: “Mensen in de rouw zijn kwetsbaar. Het maakt tijdens de bijeenkomsten niet uit wie je bent. Rouw is iets wat je deelt, waardoor je snel bij de kern van je gevoel komt.”

“Na mijn eerste bijeenkomst voelde ik me opgelucht, Ik had houvast gekregen en kreeg het gevoel dat het me zou helpen”, vertelt Jeanine. “Een maand later keek ik ernaar uit om weer naar ‘Bakje Troost’ te gaan. Daarna ben ik ook de andere bijeenkomsten gaan bijwonen. Toen er een rouwgroep werd samengesteld, heb ik me daar direct voor aangemeld.” “Het doel van de rouwgroepen is om je op weg te helpen en weer stappen te zetten in je nieuwe situatie,” legt Yvonne uit. “Wij lopen een tijdje met je mee. Alle aspecten die te maken hebben met verlies worden besproken tijdens de rouwbijeenkomsten. Er ontstaat een wisselwerking tussen de deelnemers die ervoor zorgt dat je echt betekenis voor elkaar krijgt.”

“De rouwgroep bestaat uit tien bijeenkomsten,” vertelt Jeanine. “Je gaat elke bijeenkomst diep in op een bepaald onderwerp.” “Er heerst hier uiteraard verdriet, maar er wordt ook veel gelachen. Na tien bijeenkomsten is je rouw niet over,” legt Yvonne verder uit. “Je hebt meer innerlijke kracht en leert er beter mee omgaan.”

Jeanine